

ปลาทองเถา

สามชั้น

ดวงแก้ว	งามเพริศแพรวประภัสสรรัศมี
เหลือจะหายากหาในชาติรี	แต่เคยมีในหล้ามาให้ชม
ดอกเอ๋ย เจ้าดอกแส	เฝ้าชม้อยคอยแล
มองชะเง้อไปเห็นเอย	
เคยอำลาจากจรตอนเช้าเช้า	คำคำเล่าจะย้อนคืนหา
ปานนี้ยังมีมา	ได้แต่โศกาครั้าครวญ

สองชั้น

อันดวงแก้วจักรพรรดิจรัสโลก	ล้วนนำโชคสวัสดิสุขศรีสม
ไม่โชติช่วงดั่งดวงแก้วแววภิรมย์	เลิศอุดมด้วยบุญคุณธรรม
ดอกเอ๋ย เจ้าดอกจำปา	หอมรื่นมาทุกยามเอย
พุทธชาदन้อยน้อย	เก็บมาร้อยบูชา
รำลึกพระเมตตา	ปกเกล้าคำเข้าเอย

ชั้นเดียว

มวลดอกไม้ดาขดินล้วนรื่นรส	สีสวยสดแลอร่ามดูงามขำ
ไม่ประเสริฐเลิศสะคราญบานประจำ	เหมือนกลิ่นอบร่ำรำลึกน้ำคำหนหลังเอย
พระพายพัดอ่อนเอย	ไม่ดับร้อนหทัยเอย

บทพระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี